ANUL XIII. — No. 2000. ✽ 4 PAGINI 3 LEI Joi 26 Martie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraiţa 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69

2000

«Gazeta Sporturilor» a atins astăzi numărul 2000. Ne permitem să relevăm evenimentul întrucât, în România, nu multe cotidiane şi publicaţiuni periodice au isbutit să răsbată dealungul anilor şi — mai ales — să se consacre prin forţe proprii.

In ziua apariţiei numărului 2000 ne întoarcem privirile înapoi şi constatăm, nu fără deosebită satisfacţie că am străbătut perioade critice, luptând de multe ori alături cu sporturile ameninţate.

In 1924, când ziarul nostru a văzut pentru prima oară lumina zilei, sportul în general, nu se bucura de popularitatea pe care a atins-o acum şi ne putem mândri că mergând în acelaş ritm şi umăr la umăr, am ajuns împreună la epoca prosperă ce caracterizează timpurile de faţă.

Impunându-ne şi de aci în colo, un drum drept, şi neclintiţi în ideia încurajării sporturilor pe orice cale, privim cu încredere în viitor.

«GAZETA SPORTURILOR»

Cabana footballiştilor

Districtul Bucureşti — căruia cei mai ireductibili adversari ai regimului care conduce astăzi federaţia de football nu-i pot totuşi contesta bunele simţiminte şi priceperea deplină — este pe punctul să înfăptuiască încă un capitol al interesantului său program. Este vorba de proectul pentru amenajarea unei încăpătoare cabane la mare, spre folosinţa jucătorilor merituoşi din Capitală.

S'au angajat tratative cu primăria oraşului Cavarna pentru a se obţine un teren la malul mării şi anume pe porţiunea cea mai pitorească a însoritei Coaste de argint.

Tratativele au ajuns la un stadiu atât de favorabil intenţiunilor districtului, încât nu mai poate încăpea îndoială că în vara acestui an o parte dintre footbaliştii bucureşteni vor putea prinde puteri noui în ambianţa atât de favorabilă regenerărei fizice depe malul Mării Negre.

Am ţinut să insistăm asupra acestui fapt nu atât pentru neobisnuitul lui sau pentru revoluţia ce o reprezintă în mentalitatea curentă din sportul românesc, cât pentru incalculabilele rezultate ce le va avea în desvoltarea footbalului nostru şi pentru porţile ce le deschide.

In general, footballiştii noştri se irosesc cu mult înainte de vreme din pricina vieţii de excese şi a lipsei unui control medical şi sanitar.

Introducerea fişei medicale obligatorii la echipele de football ar da — suntem siguri — rezultate catastrofale. Fiecare echipă, cu deosebire cele din categoriile inferioare, au jucători a căror construcţie nu permite efortul greu al unui match de football.

O altă, foarte largă, categorie este aceia a jucătorilor răniţi, cari continuă totuşi să joace în momentul când au impresia că s'au vindecat. Nu o putem afirma cu certitudinea diagnosticului unui specialist. Credem însă că nu suntem departe de realitate atunci când susţinem că mulţi jucători, multe speranţe, se pierd, sunt pierduţi pentru sport, din cauza lipsei acesteia de control medical şi de asistenţă sanitară.

Va veni desigur vremea când acest control va fi riguros. E o necesitate prea stricta pentru a nu fi curând soluţionată.

Pentru moment constatăm un progres în eforturile pe cari le-a depus districtul Bucureşti.

Cabana dela mare a districtului, chiar dacă nu va însemna mare lucru, reprezintă însă un prim pas şi un exemplu.

Footballul nostru nu înregistrează progresele technice pe cari ar trebui să le atingă, poate tocmai din pricina lipsei de vacanţă. Se joacă continuu, fără întrerupere, nouă luni pe an. In schimb nu se pune piciorul pe minge în cursul iernii — chiar dacă iarna e destul de blândă — deşi în iarnă efortul prelungit e mai puţin obositor şi mai recomandabil decât pe căldura toridă de Iulie sau August.

E de subliniat că districtul oferă viligiatură gratuită numai jucătorilor merituoşi — cari s'au evidenţiat atât din punct de vedere sportiv, cât şi sub raportul disciplinei.

Şi numai jucătorilor din echipele mici, lipsite de mijloace. Oferă în schimb condiţiuni avantajoase şi jucătorilor din echipele cu stare.

Proectul districtului Bucureşti e util şi pilduitor.

Ion Vornic

O nouă eră pentru ciclismul românesc

Consfătuirea ţinută Luni seara de preşedinţii grupărilor cicliste din ţară şi condusă de d. Vasile Canarache, preşedintele Federaţiei române de specialitate, va marca desigur, o etapă nouă în evoluţia sportului pedalei din România.

S'a constatat cu acest prilej, că atitudinea celor din fruntea forului ciclist nu este pe placul conducătorilor de cluburi cari în unanimitate au semnat o moţiune înaintată U. F. S. R.-ului şi prin care pun în cunoştinţă forul suprem de situaţia jalnică a ciclismului românesc.

Intr'adevăr, din 22 grupări existente în ţară, 18 au votat moţiunea, iar în cursul zilei de eri s'au mai primit două adeziuni. Deci, numai două formaţii cicliste sunt de acord cu actuala conducere. Procentul este categoric defavorabil comitetului Federaţiei care, desavuat şi de preşedintele său, va trebui însfârşit să-şi ia catrafusele.

Intotdeauna am înfierat atitudinea acestui comitet şi de câteva ori am dus vehementă campanie contra celor cari, călcând în picioare cele mai elementare noţiuni de sportivitate şi bună conduită s'au cramponat în nişte funcţiuni pe cari nu sunt capabili să le îndeplinească.

Ne place să credem că, cel puţin în ceasul al 12-lea i se va hărăzi ciclismului o soartă mai bună.

Moţiunea va fi predată d-lui Plagino

Moţiunea votată de cluburile cicliste şi adresată Uniunei federaţiilor sportive din România, va fi predată astăzi, d-lui Plagino, preşedintele forului suprem, de către d. Vasile Canarache, preşedintele Federaţiei cicliste.

D. Canarache nu a putut să facă acest lucru încă de eri, din cauza lipsei din Bucureşti a d-lui Plagino, plecat la vânătoare.

Jeny Dumitrescu

Turcia nu participa la Balcaniadă

S'a alcătuit programul „Cupei balcanice"

Pe ziua de eri chestiunea Balcaniadei 1936 a primit o deslegare definitivă.

Chiar dacă această deslegare nu este de natură să entuziasmeze, faptul că s'a luat în sfârşit o hotărâre merită însă a fi subliniat.

Eri, federaţia noastră de football a intrat în posesia răspunsului oficial al Turciei.

In ciuda repetatelor solicitări şi a demersului diplomatic, turcii au răspuns cu un refuz categoric.

«Nu putem face deplasarea la Bucureşti» **au scris ei.**

Adresa federaţiei turceşti a produs oarecare consternare în cercurile noastre federale.

Pentrucă însă timpul până la Balcaniadă este scurt, s'a hotărât să se organizeze competiţia numai în trei competitori şi anume: Grecia, Bulgaria şi România.

Deoarece la 10 Mai se joacă matchul Jugoslavia-România, programul internaţional pentru «luna Bucureştilor» este destul de promiţător.

Comitetul de organizare al lunei Bucureştilor va purcede de îndată la pregătirea evenimentului.

După cum suntem informaţi, s'a întocmit următorul proect de program al Balcaniadei:

Duminecă 17 Mai.
România—Grecia.
Joi 21 Mai.
Grecia—Bulgaria.
Duminecă 24 Mai
România—Bulgaria.

✽

Balcaniada, chiar dacă este rezumată numai la trei dispute, prezintă suficient interes pentru a interesa marile masse ale spectatorilor.

In primul rând, pentrucă trofeul se dispută cu acest prilej pentru ultima oară.

Şi apoi, fiindcă matchurile susţinute de echipa României contează ca revanşă.

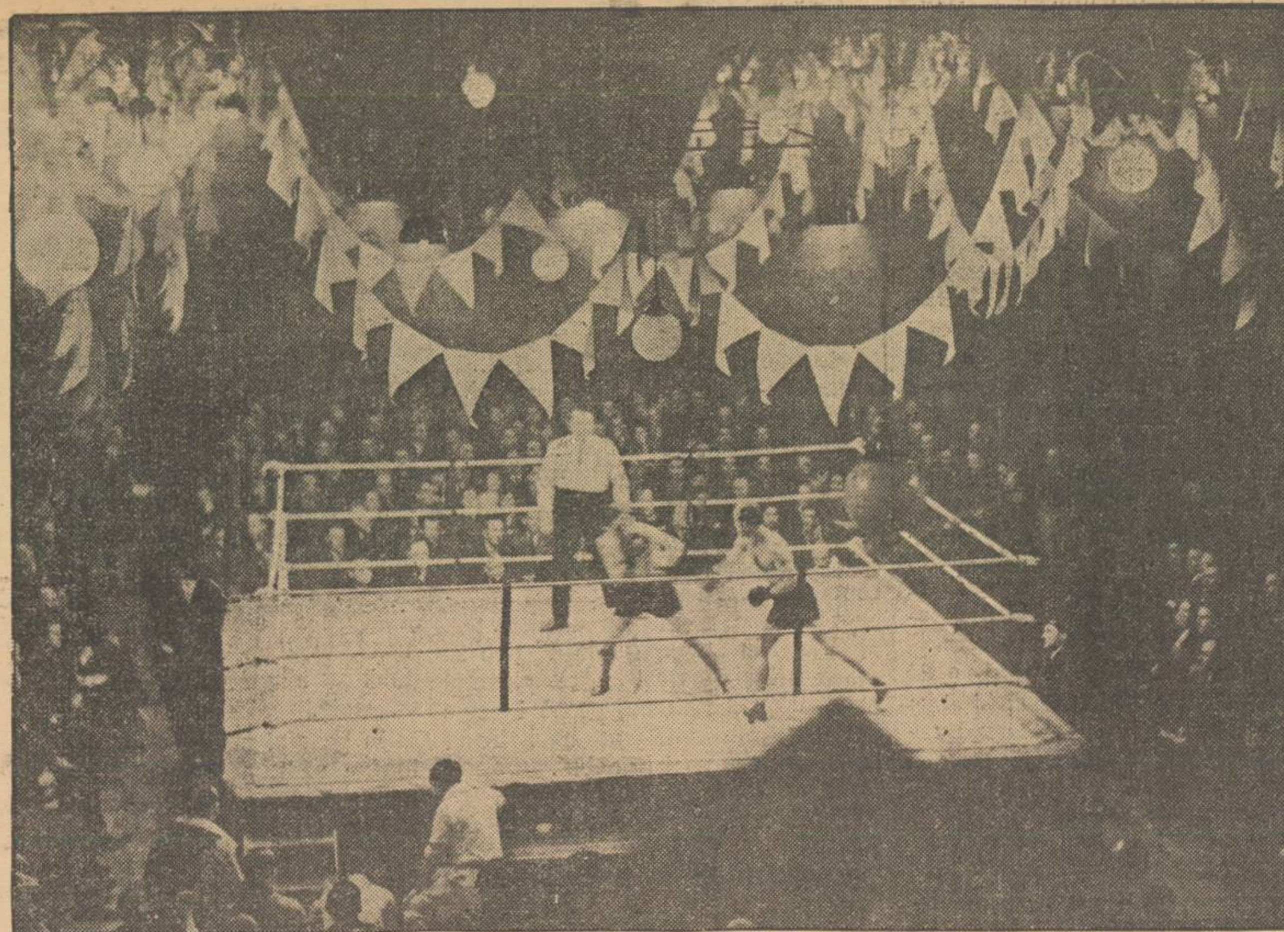
La Sofia, România a fost învinsă cu 4—0 de echipa Bulgariei şi a terminat la egalitate cu echipa Greciei.

Aurel Toma se va întâlni cu Valentin Angelmann

Titlul mondial nu va fi în joc

Boxeurul român a intrat în graţiile lui Jeff Dickson

Milică Teodorescu vrea să se reîntoarcă în ţară

TOMA AUREL (stânga) a reuşit să eschiveze una din «dreptele» hotărâtoare ale lui HUAT (dreapta).

O nouă scrisoare expediată din Paris, ne-a adus eri importante veşti, în legătură cu proectele lui Aurel Toma, cel mai proeminent dintre reprezentanţii boxului românesc la Paris.

Cele şase victorii consecutive ale compatriotului nostru au avut răsunetul cuvenit şi întreaga presă franceză nu ezită să-l considere pe Aurel Toma, drept un campion autentic.

După ultimul succes, repurtat în faţa lui Cotti, la Mans, oraşul de origină al francezului pe care, începând din repriza doua, l-a snopit în bătaie, compatriotul nostru este tot mai insistent căutat.

Intr'o declaraţie pe care ne-a făcut-o Aurel Toma pe cale telefonică, el ne-a spus că nu l-a slăbit, o singură secundă, pe Cotti, de teama că în oraşul natal al învinsului său, un furt de decizie nu era exclus.

JEFF DICKSON REINTRA IN ARENA

Odată înfrântă şi ultima speranţă franceză — Dacico pe care îl va înfrunta pentru titlul european este ultima rezervă a francezilor — Jeff Dickson, faimosul promotor mondial a revenit la sentimente mai bune şi s'a hotărât să reia relaţiile cu Aurel Toma.

Dickson se interesase de compatriotul nostru, imediat după victoria lui asupra lui Pladner, dar, cunoscutul promotor nu a considerat justificate pretenţiile lui Aurel Toma, pe care câtva timp a încercat chiar să-l boicoteze.

Victoriile din ultimul timp, cum şi valoarea şi spectaculozitatea lui Aurel Toma, şi-au spus însă cuvântul hotărâtor şi Jeff Dickson a trebuit să convină şi el că boxeurul român este unul din actualele elemente de mare atracţie pentru boxul francez.

UN AVIZ TELEFONIC

Revenind dela Mans în tovărăşia managerului său Leclerc, Aurel Toma a luat cunostinţă de faptul că Jeff Dickson telefonase la sala lui de antrenament spre a-i comunica lui Leclerc intenţia utilizării campionului român la una din marile reuniuni dela Palais des Sports.

A doua zi, Leclerc s'a prezentat la Palais des Sports şi imediat a fost introdus în cabinetul lui Jeff Dickson.

UN MATCH CU VALENTIN ANGELMANN

Ca orice om de afaceri, Dickson l-a pus în curent cu intenţia de a angaja pe Aurel Toma pentru vedeta unei reuniuni ce urmează a se desfăşura curând, în cea mai mare arenă din Paris.

Dupăce managerul lui Aurel Toma s'a declarat de acord cu propunerea aceasta, Dikson i-a făcut cunoscut că viitorul adversar al compatriotului nostru va fi Valentin Angelmann, campionul lumii la categoria muscă şi veche cunoştinţă a noastră. Angelmann a boxat acum câţiva ani la Bucureşti, — pe atunci nu era decât o speranţă — cu Lucian Popescu, pe acele vremuri campion al Europei. Angelmann a pierdut de justeţe la puncte, după o luptă superbă de care ne amintim cu plăcere.

CONDIŢIUNILE MATCHULUI

Când i s'a comunicat numele ad-

(Continuare în pagina II-a)

Scandalul provocat la Paris de uruguayeni

Dece au trebuit să facă drum întors sud-americanii. Scenele tragicomice ale matchului Paris-Montevideo

Se ştie că echipa oraşului Montevideo, venită în Europa pentru a întreprinde un turneu de lungă durată — o ofertă a fost primită şi de federaţia română — a trebuit să facă drum întors după primul match, pe care l-a jucat la Paris.

Astăzi, când cunoaştem toate amănuntele scandalului, vom publica un reportaj detailat asupra împrejurărilor cari au determinat plecarea atât de intempestivă a uruguayenilor.

O tragicomedie

«Pentru a relata tragicomedia care s'a petrecut Joi după amiază la «Parc des Princes» înaintea a 25.000 spectatori — spune corespondentul parizian al lui Sporttagblatt — *trebuie să posezi talente epice.*

Se juca matchul Paris—Montevideo. Suadmericanii veniseră în Europa cu intenţiunea de a întreprinde un turneu de lungă durată. După unele informaţiuni, nu era reprezentativa autentică a lui Montevideo, ci «River Plata», întărită cu câţiva jucători din alte cluburi. Footballul pe care l-au arătat — dacă nu ar fi făcut şi mult teatru — nu a fost rău. A avut însă mult neobişnuit.

Jocul s'a terminat cu rezultatul 1—1 (0—0). Dar echipa Parisului, superioară în controlul balonului, ar fi putut câştiga.

Asta în general.

Dar să ne ocupăm de amănuntele tragicomice ale partidei.

Sudamericanii nu admit joc dur...

Apare pe teren o echipă de atleţi admirabili, se aliniază în faţa tribunelor şi salută cu un strigăt inedit. Vin apoi francezii şi începe jocul.

Se joacă destul de frumos vreo 20 de minute. Uruguayenii nu uimesc. Joacă însă destul de atrăgător. Francezii sunt puţin cam duri. Dar nici un moment brutali.

Dar, de câte ori este lovit, jucătorul sudamerican se întinde lat la pământ şi-i trage nişte strigăte că îngrozeşte stribunele. «Rănitul» se scoală apoi, schioapătă câteva clipe şi se repede la primul adversar pentru a-l pocni oribil peste picioare. Diagne şi Mercier, apoi Dupuis şi O'Neill sunt scoşi de pe teren.

Scandalul

In minutul 35, Iordan deposedează de balon pe Cadilla. Negrul pocneşte în picior pe francez. Iordan cade la pământ. Arbitrul, belgianul Baert, elimină din joc pe uruguayan. Acesta nu vrea să părăsească terenul, Hiden intervine şi cere să respecte decizia arbitrului. Toţi uruguayenii se reped la Hiden. Andoine intervine şi se pare că loveşte pe un adversar în fluerul piciorului. Un sudamerican — de astădată un alb — se repede deslănţuit. Andoine fuge. Uruguyanul după el. Dar francezul fuge bine... Intervine poliţia şi se produce o încăerare în toată regula.

După ce se potoleşte incidentul, Cadilla părăseşte terenul şi uruguyenii vor să introducă cu orice preţ o rezervă. Insfârşit cedează şi termină repriza cu zece oameni. Nu s'a marcat de nici o parte vreun goal. Publicul flueră furios.

Un penalty cu bocluc

După pauză, oaspeţii întârzie. Se lasă o vreme aşteptaţi, apoi apar încadraţi de poliţişti. Adversarul i-a permis să joace în 11 jucători. Se joacă [illegible] vreo 20 de minute şi jocul este de bună calitate. In minutul 14 cei doi fundaşi nu se înţeleg şi O'neill profită pentru a marca.

Cei doi fundaşi uruguayeni se iau la bătaie!...

După puţin timp sudamericani egalează. Urmează o scenă ridicolă. E o pupătură generală între toţi jucătorii. Cei doi fundaşi, cari cu câteva minute înainte se bătuseră, se sărută acum cu foc.

In minutul 30 portarul sudamerican faultează ordinar un atacant parizian. Baert dictează „11 metri". Incolţit de jucători, Baert este nevoit să părăsească terenul. Se face apel la un alt arbitru. E primit de uruguayeni cu o singură condiţiune: Să anuleze penalty-ul. Nu acceptă şi iar nu există arbitru.

In sfârşit, internaţionalul Duhart îşi scoate pardesiul şi—în civila—acceptă să conducă jocul mai departe. Delfour bate prost penalty-ul. Şi jocul se termină fără alte incidente.

Sancţiunile

După match, arbitrul Baert şi oficialii francezi au făcut un vehement protest pe lângă F. I. F. A. Federaţia franceză a interzis tuturor echipelor sale să joace cu Montevideo. F. I. F. A. s'a declarat gata să dicteze aceiaşi măsură tuturor federaţiilor afiliate. Dar uruguayenii au înţeles să simplifice problema, hotărînd să plece spre casă.

Tot mai bine la Montevideo...

Vasile Şerbănescu întâlneşte mâine seară la Paris pe Royer

Compatriotul nostru Vasile Şerbănescu, al cărui debut la Paris a corespuns unei semnificative victorii asupra lui Delleau, pe care dealtfel îl învinsese odată la Bucureşti, a fost din nou programat pe afişul unei reuniuni ce se va desfăşura în capitala Franţei.

Vasile Şerbănescu se va întâlni mâine seară, în cadrul reuniunei din sala Wagram, cu francezul Royer care are la activul său performanţe interesante.

Statul de serviciu al adversarului lui Şerbănescu a făcut din el, un om foarte căutat în ultimul timp. Activează mult în provincie şi furnizează totdeauna matchuri dintre cele mai spectaculoase.

Acum câţiva ani Royer urma să viziteze şi capitala României in vederea unui match cu Moţi Spakow. Tratativele nu au putut fi perfectate, şi Royer nu a mai venit la Bucureşti.

Cursa de 6 zile dela Chicago

CHICAGO, 24, (Intersport). — Azi s'a terminat în localitate cursa ciclistă de 6 zile, care a întrunit 32 de perechi.

Primul s'a clasat cuplul german Kilian-Volpert, care a parcurs 4190 km, totalizând 1105 puncte

In ordine s'au clasat perechile: Peden-Hodi, Rottman-Toman etc.